

X1-116 (2016/05/26)

پخی ی زمین، عرض جغرافیایی، و طول - کمان

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

عرض جغرافیایی برا ی زمین با در-نظر-گرفتن پخی ی آن تعریف میشود. طول - کمان بر حسب این عرض جغرافیایی محاسبه میشود.

1 عرض جغرافیایی

زمین را یک بیضیگون دوار میگیرم که نیمقطرها ی استوایی و قطبی یش، به ترتیب، a و b است. مختصات را چنان میگیرم که مبدئ مرکز زمین و محور z محور قطبی باشد، و محور x از نصف النهار مبدئ بگذرد. یک پارامتر بندی برا ی نقاط سطح زمین این است.

$$\rho = a \cos \zeta, \quad (1)$$

$$z = b \sin \zeta, \quad (2)$$

که (ρ, ϕ, z) مختصات استوائی یند. ϕ طول جغرافیایی ست. اگر زمین پخ نبود (b با a برابر بود) ζ هم ان عرض جغرافیایی میشد. λ (عرض جغرافیایی) را زاویه ی عمود بر سطح زمین با استوا

پخی ی زمین، عرض جغرافیایی، و طول - کمان

تعریف میکنم. \hat{n} (بردار یکه ی عمود بر سطح) بر بردارها ی مماس بر سطح عمود است:

$$\hat{n} \cdot \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial \zeta} = 0, \quad (3)$$

$$\hat{n} \cdot \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial \phi} = 0, \quad (4)$$

که r بردار مکان است. به این ترتیب،

$$\hat{n} \cdot [(-a \sin \zeta) \hat{\rho} + (b \cos \zeta) \hat{z}] = 0. \quad (5)$$

$$\hat{n} \cdot [(a \cos \zeta) \hat{\phi}] = 0. \quad (6)$$

نتیجه میشود

$$\hat{n} = \frac{(b \cos \zeta) \hat{\rho} + (a \sin \zeta) \hat{z}}{\sqrt{a^2 \sin^2 \zeta + b^2 \cos^2 \zeta}}, \quad (7)$$

و از آنجا،

$$\tan \lambda = \frac{a}{b} \tan \zeta. \quad (8)$$

2 طول کمان

طول کمان را با s نشان میدهم:

$$ds^2 = d\rho^2 + \rho^2 d\phi^2 + dz^2, \quad (9)$$

که با استفاده از (1) و (2) و (8)، میشود

$$ds^2 = S_\lambda^2 d\lambda^2 + S_\phi^2 d\phi^2, \quad (10)$$

که S_λ و S_ϕ مشتق طول - کمان نسبت به، به ترتیب، λ و ϕ یند:

$$S_\lambda = \frac{a^2 b^2}{(a^2 \cos^2 \lambda + b^2 \sin^2 \lambda)^{3/2}}. \quad (11)$$

$$S_\phi = \frac{a^2 \cos \lambda}{(a^2 \cos^2 \lambda + b^2 \sin^2 \lambda)^{1/2}}. \quad (12)$$

3 طول - کمان بر حسب عرض جغرافیایی

S_λ و S_ϕ مستقل از ϕ یند و به فقط λ بستگی دارند. محیط یک مدار با عرض جغرافیایی λ برابر با $[2\pi S_\phi(\lambda)]$ است، دیده میشود S_ϕ با افزایش اندازه λ کم میشود، که هم ان است که انتظار میرفت و یخ-بودن بر این رفتار کیفی اثری ندارد.

اگر پخی نبود (بیضی-گون کره بود)، S_λ ثابت میشد. این یعنی فاصله ی دُنقطه از هم که بر یک نصف النهار باشند، به فقط اختلاف عرض - جغرافیاییها ی آن دُنقطه وابسته میبود. وقت ی پخی هست، این فاصله به جا ی این دُنقطه هم وابسته است. (12) را میشود نوشت.

$$S_\lambda = a^2 b^2 \left[\frac{a^2 + b^2}{2} + \frac{a^2 - b^2}{2} \cos(2\lambda) \right]^{-3/2}. \quad (13)$$

اگر شعاع استوایی بیشتر باشد (مثل زمین)، با دور-شدن از استوا S_λ زیاد میشود: فاصله ی دُنقطه بر یک نصف النهار و با اختلاف - عرض - جغرافیایی ی معین، با دور-شدن از استوا زیاد میشود. دیده میشود

$$S_\lambda = \begin{cases} \frac{b^2}{a}, & \lambda = 0 \\ \frac{a^2}{b}, & \lambda = \frac{\pi}{2} \end{cases}. \quad (14)$$

اگر a و b به هم نزدیک باشند (که برای زمین چنین است)، بسط تا مرتبه ی یک نسبت به این اختلاف تقریب خوب ی ست:

$$a = R \left(1 + \frac{q}{2} \right). \quad (15)$$

$$b = R \left(1 - \frac{q}{2} \right). \quad (16)$$

$$S_\lambda = R \left\{ 1 + q \left[-\frac{3}{2} \cos(2\lambda) \right] + o(q) \right\}. \quad (17)$$

$$S_\phi = (R \cos \lambda) \left\{ 1 + q \left[1 - \frac{1}{2} \cos(2\lambda) \right] + o(q) \right\}. \quad (18)$$

از جمله نتیجه میشود

$$P_m = (2 \pi R) [1 + o(q)], \quad (19)$$

$$P_e = (2 \pi R) \left[1 + \frac{q}{2} + o(q) \right], \quad (20)$$

که P_m و P_e محیط، به ترتیب، نصف‌النهاری و استوایی یند. برای زمین، از مثلث [1]،

$$R = 6370 \text{ km}. \quad (21)$$

$$q = 21 \text{ km}. \quad (22)$$

4 پانوشتها

- [1] Kenneth R. Lang; "Astrophysical data: planets and stars" (Springer Verlag, 1992) Chapter 2